

ESTI ÉNEK

*Aki elfárad este, míg
szájához emeli a falatot,
s hátán az ing
csupa vér, só, csupa lucsök:*

*már rest a szóra, hallgat,
s az éjszaka is úgy hullik le rá,
mint óriási kő. Nyugalmat
keresni nem áll a fények alá.*

*Krának nagyot — míg felesége
sikító kölyökkel gömbölyödik
s pöröl naphosszat —, aztán csak befordul*

*a fal felé, s idétlen tánczenére
fülel: nagy lábú lánnyal álmodik,
de csókja, mint a vas, oly érdesen csikordul.*

GUTAI MAGDA

ÖNARCKÉP

*Látjátok, ez a habos ég
szemembe foglalt tenger.
Rengő erdőket ringatok
emberi szerelemmel.*

*Sírók sírása mellemen
hömpölygő, hangos láva.
Villám a kiáltásokat
zengő vállamba zárva.*

*Elnémul, aki maga van,
kiáltozhat a falnak.
Rángó torkában a beszéd
megkövesedett magzat.*

*Csak áll, amíg korhadt szívéen
keresztül a borda,
s nyitott szemén kihajt a csönd
elmeszesedett bokra.*

*Csak az segít, ha szavatok
parazsa éget engem.
Kifogyhatatlan fényben áll
hóból kibontott mellem.*

*S mikor átléptek rajtam is,
párosan, tűzfehéren,
izzó kapuvá változom
a mozdulatlan égen.*

SZENTENDREI MONTÁZS

*A fal fölizzik: kőbe fagyott zsoltár.
Az árnyéka az úton elsötétül.
Te szótlán ragyogsz, mintha gyertya volnál:
a látomás a homlokodig épül.*

*A parton álló öregasszony teste
kiszikkadt deszka, elúszik a vízen.*

*A nyugalom az álláig befedte,
a nyár elhamvad összezárt szemében.*

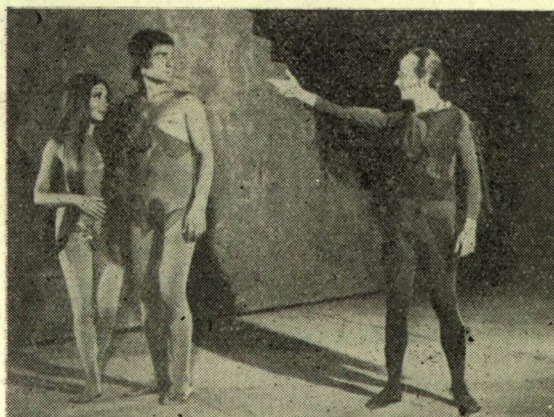
*Itt minden kereszt vasba vert kiáltás.
A fémen átütött a vér, a rozsdá.
A torkokban is megrekedt a sírás,
a csönd a száját csalánnal befonta.*

*Bogáncs szikrázik föl a temetőből.
Nem volt, aki az emberen segítsen.
A karjai kilátszanak a földből:
vállig süllyedt a bádorgarcú Isten.*

*Ők megmaradtak. Kilépnek a tűzből.
Az ajtajuk vérrel van megjelölve.
Feléd jönnek a megkövült időből.
Sértetlenül vonulnak föl a hegyre.*

*Rákérgesült a fény az ikonokra.
A házak elé kiülnek a szentek.
Süti a Nap, a dél keretbe fogja
az arcukba falazott történelmet.*

*Otthon vagy itt. Belépsz a barna ajtón.
Ismerősök jönnek a szobába.
Szívedig suhog a néma falból
egy mozdulatlan angyal szárnycsapása.*

*Szegedi Szabadtéri Játékok, 1965.
Jelenet az Ember tragédiájából*